

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัย รูปแบบการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาลำหรับเด็กพิเศษ ตลอดจนแนวทางการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาลำหรับเด็กพิเศษ แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาโรงเรียนแกนนำในการจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 รูปแบบการจัดการบริการสังคมด้านการศึกษาลำหรับเด็กพิเศษ

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญในภาพรวมของรูปแบบการจัดการศึกษาลำหรับเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 5 การจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษาวิเคราะห์ตามแนวทางการจัดการ และรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของเด็พิเศษจากผลการศึกษา

ส่วนที่ 6 ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

ส่วนที่ 1 การศึกษาโรงเรียนแกนนำในการจัดการเรียนร่วมของเด็ปกติกับเด็พิเศษในสถานศึกษา

การศึกษาโรงเรียนแกนนำที่มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกันของเด็ปกติและเด็พิเศษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี กับโรงเรียนชุมชนบ้านหัวกุญแจ

ในการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมนั้นผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการตามกรอบการบริหารโดยใช้โครงสร้างชีวิต ได้แก่ การบริหารด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือและการบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานซึ่งเน้นหลักการกระจายอำนาจและหลักการมีส่วนร่วม ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้มอบหมายให้ผู้บริหารสถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติ ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีทิศทางชัดเจน ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการดำเนินงาน ซึ่งหลักการดังกล่าวทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า จะเป็นการบริหารงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพ และมีปัญหาน้อย สำหรับครูที่รับผิดชอบเด็พิเศษนั้นเป็นฝ่ายปฏิบัติ และอยู่ใกล้ชิดกับเด็พิเศษ เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็ จึงทำให้รับรู้ปัญหาในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ

การศึกษาการดำเนินการของโรงเรียนแกนนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนร่วมกันของเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ด้านอาคารสถานที่

ในด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ทางโรงเรียนแกนนำได้มีการเตรียมเกี่ยวกับอาคาร ห้องเรียน สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน สิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียน และอื่น ๆ โดยทางโรงเรียนจะยึดหลักความปลอดภัยในส่วนต่าง ๆ แก่เด็กพิเศษ เช่น มีเหล็กค้ำป้องกันหรือมีลูกกรงอาคาร เป็นต้น อีกทั้งยังคำนึงถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน สภาพโรงเรียนเหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียน บรรยากาศห้องเรียนให้ลดข้อจำกัดของผู้เรียนโดยมีมุมต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม และจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ในบริเวณโรงเรียน โดยมีตึกบริการด้านการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของเด็กพิเศษ เพื่อนำไปช่วยเหลือ ส่งเสริมเด็กพิเศษในชั้นเรียน เป็นสถานที่ในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอนของเด็กพิเศษ อีกทั้งยังมีการบริการสื่อกับชุมชนอีกด้วย

ด้านการคัดแยกเด็ก

การคัดแยกเด็กเพื่อแบ่งประเภทความพิการของโรงเรียนแกนนำ จะมีการใช้แบบคัดกรองของกฏกระทรวงในรูปแบบต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของเด็ก โดยที่ สพฐ. จะใช้แบบคัดกรองเด็กของกสศ. และแบบการคัดกรองบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ในส่วนของการประเมินพื้นฐานเกี่ยวกับความพร้อมของนักเรียนนั้นจะต้องผ่านการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ โดยทางโรงเรียนจะมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญมาทำการวินิจฉัย/คัดกรองเด็ก ปีละ 2 ครั้ง ภาคเรียนละ 1 ครั้ง และให้คำแนะนำกับครูผู้สอนและสามารถนำข้อมูลส่งให้กับทางโรงเรียนและ สพฐ. เพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมของเด็กพิเศษที่จะมีการเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียน

ในการเตรียมความพร้อมเด็กพิเศษที่จะมีการเรียนร่วมเด็กปกติในชั้นเรียนนั้น สามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนรายบุคคล (IIP)

ด้านการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม

ในด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนของเด็กพิเศษ โรงเรียนแกนนำจะมีการประเมินร่วมกัน 2 ส่วน คือ การประเมินจากครูการศึกษาพิเศษและครูประจำชั้น การวัดและการประเมินจะแยกส่วนออกจากเด็กปกติ ในการเรียนร่วมนั้นจะมีการเรียนการสอนเหมือนกันทั้งในเด็กปกติและเด็กพิเศษ แต่มีการใช้แบบหรือหลักในการประเมินที่แตกต่างกันออกไป

ด้านบุคลากร

ในด้านที่เกี่ยวกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้นั้น ทางโรงเรียนแกนนำจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในชุมชน องค์กรการปกครองในท้องถิ่น คณะครู ผู้ปกครองเข้าร่วมเป็นกรรมการ อีกทั้งยังมีการสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษา ร่วม โดยมีที่ปรึกษาในการจัดการเรียนร่วม ได้แก่ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1, ผู้อำนวยการโรงเรียน, ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 ชลบุรี และศึกษานิเทศก์ จาก สพป.ชบ.1

บุคลากรของโรงเรียนที่เกี่ยวกับเด็กพิเศษโดยตรงมีสามคน โดยครูการศึกษาพิเศษหนึ่งคนจะต้องดูแลเด็กพิเศษที่มีทะเบียนหรือใบรับรองจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจำนวนหกคน (มีเงินประจำตำแหน่งเกี่ยวกับการดูแลเด็กพิเศษด้วย) และมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษให้กับบุคลากรทั้งโรงเรียนเป็นการภายใน เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษให้กับบุคลากรทั่วไปด้วย ซึ่งทาง สพฐ. ได้มีเกณฑ์ในการอบรมบุคลากรเกี่ยวกับเด็กพิเศษ คือ จะต้องมีการอบรม 200 ชม. และมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กพิเศษส่งทาง สพฐ. 1 เล่ม

ด้านการจัดการเรียนร่วม

โรงเรียนแกนนำได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตร โดยยึดหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลัก และนำมาปรับให้เหมาะสมกับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดทำแผน

โรงเรียนแกนนำมีการกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรม 1. เรียนร่วมบางเวลา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการสอนเสริมในห้องเสริมวิชาการ โดยจัดตารางลงเรียนตามโครงการช่วยเหลือเด็กพิเศษประเภทต่าง ๆ 2. ห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนร่วมได้ จะได้รับการดูแลเอาใจใส่ในการเรียนการสอนจากครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียน โดยโรงเรียนแกนนำจะใช้เทคนิคการสอนลักษณะต่าง ๆ 1. การสอนกลุ่มย่อย เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงโดยครูคอยดูแลให้คำแนะนำ 2. สอนเป็นรายบุคคล เป็นการสอนสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง 3. กิจกรรมบำบัด นักเรียนบางคนมีการพัฒนาด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กล่าช้า กล้ามเนื้ออ่อนแรง จำเป็นต้องจัดกิจกรรมบำบัด 4. กิจกรรมการฝึกพูด เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการพูด 5. กิจกรรมเสริมพัฒนาการ

แนวทางการจัดการเรียนร่วมของทางโรงเรียน ในขั้นแรกจะมีการเตรียมเด็กพิเศษ มีการฝึกเด็กพิเศษในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ขั้นที่สองเมื่อเกิดความพร้อมของเด็กจากการประเมินจากครูการศึกษาพิเศษว่า เด็กสามารถที่จะเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ จึงส่งเด็กเข้าเรียนร่วมชั้นเรียนกับเด็กปกติ ในการเตรียมนั้นเพื่อสร้างความมั่นใจว่า เด็กพิเศษเหล่านี้มีความ

พร้อมในการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเข้ากับสังคมได้ และไม่ก่อความวุ่นวายรบกวนสมาธิต่อเด็กปกติในชั้นเรียน เมื่อเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ จะมีการจัดคูบัดดี้ของเด็กพิเศษ เด็กปกติคอยช่วยเหลือดูแลแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการด้านต่างๆดีขึ้น สามารถเรียนร่วมในห้องเรียนปกติได้เพื่อช่วยเหลือและรายงานความก้าวหน้า ปัญหาในชั้นเรียนกับครูการศึกษาพิเศษ เพื่อนำไปปรับแก้ไขให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น

ในด้านที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ 1. สื่อบริการที่ได้รับจากศูนย์การศึกษาพิเศษ แผนการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ 2. สื่อจากการจัดทำ เช่น ชุดการสอน ชุดคัดแยกการอ่านออกเสียง ชุดการสอนคณิตศาสตร์เบื้องต้น ฯลฯ 3. สื่อจากการจัดซื้อ เช่น อุปกรณ์เสริมพัฒนาการด้านร่างกาย หนังสือ แบบเรียน อุปกรณ์การเรียนประเภทต่าง ๆ วิทยุ เทป คอมพิวเตอร์ โดยครูประจำชั้นจะมีการใช้สื่อการสอนเหมือนกันทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษ แต่จะให้ความสำคัญกับเด็กพิเศษ อีกทั้งชิ้นงานในการเรียนการสอนที่เด็กต้องศึกษานั้นจะมีความแตกต่างกัน และแบบในการประเมินงานก็แตกต่างกันด้วย และทางโรงเรียนยังมีการเรียนการสอนเพิ่มเติม มีโครงการเรียนพิเศษเป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อปรับพื้นฐานด้านการเรียนให้กับเด็กปกติและเด็กพิเศษที่มีปัญหาด้านการอ่าน

ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง

โรงเรียนแกนนำ ได้ให้ความสำคัญกับส่วนของผู้ปกครองโดยมีการจัดการประชุมเครือข่ายผู้ปกครองของเด็กปกติและเด็กพิเศษร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กพิเศษ และอาศัยหลักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ต่างคนต่างเห็น มีการช่วยเหลือกัน และกันทั้งกลุ่มผู้ปกครองเด็กปกติ กลุ่มผู้ปกครองเด็กพิเศษ และบุคลากรทางโรงเรียน อีกทั้งผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่โรงเรียนร้องขอ เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทักษะศึกษา กิจกรรมวันเด็ก เป็นต้น

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี กับโรงเรียนชุมชนบ้านหัวคุญแจ พบว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ได้แก่

1. ครูผู้สอนมุ่งจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปกติมากกว่าที่จะให้ความสนใจกับเด็กพิเศษทำให้มีผลการเรียนต่ำ เด็กพิเศษถูกมองว่าเป็นตัวจุดให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนในภาพรวมต่ำ ทำให้ไม่มีใครอยากให้มาเรียน ครูผู้สอนมีปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับการพัฒนาการด้านทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กพิเศษการพัฒนาการตามศักยภาพระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในชั้นเรียน และการเสริมสร้างเจตคติต่อเด็กพิเศษในทางที่สร้างสรรค์ของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ครูต้องรับภาระสอนทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษ ซึ่งอาจมีหลายประเภท แต่การสอนเด็กพิเศษในห้องร่วมกับเด็กปกติจำเป็นต้องใช้เวลาและต้องใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล ทำให้ต้องเสียเวลามาก และจำเป็นต้องดูแลเด็กปกติคนอื่น ๆ ด้วย ทำให้การเรียนการสอนทำได้ไม่เต็มที่ จัดการเรียนการสอนลำบาก การที่จะต้องมาดูแลเอาใจใส่ การช่วยเหลือตนเองให้กับเด็กพิเศษ ก็ทำได้ไม่เต็มที่จึงปล่อยให้เป็นการของผู้ปกครองมากกว่า

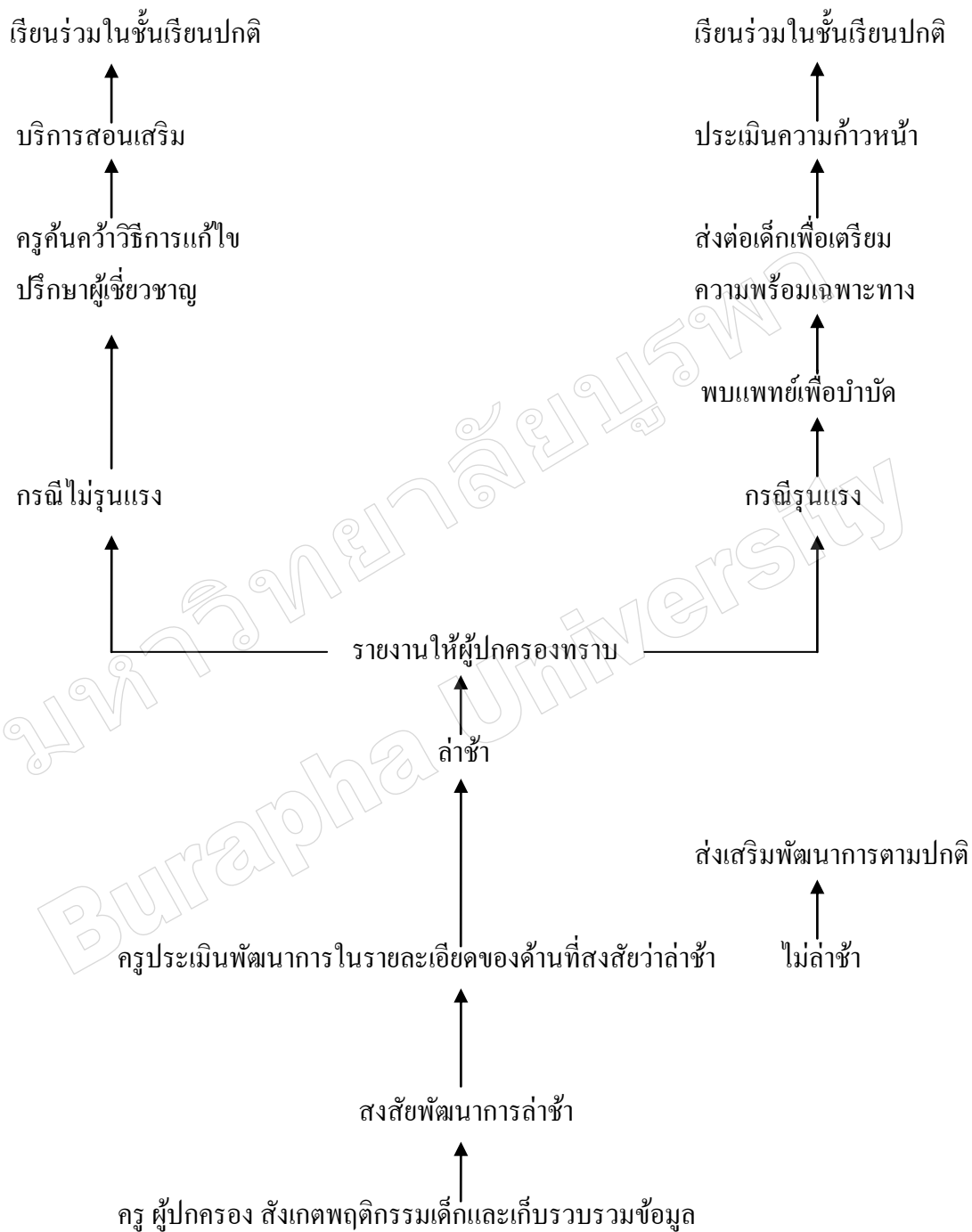
2. ครูไม่ได้จัดทำแผนการสอนเด็กพิเศษเป็นรายบุคคลแต่จะสอนเหมือนเด็กปกติทั่วไป การสอนเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติ ทำให้ล่าช้า เป็นภาระกับครูเด็กปกติได้เรียนไม่เต็มที่ ครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำรายละเอียดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน การจัดกิจกรรมของครูผู้สอนเพื่อเตรียมความพร้อมหรือฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนเพื่อการเรียนร่วม และการวางแผนพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการจัดทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครู ผู้สอนมีภาระงานหลายอย่าง ทำให้ไม่มีเวลามากพอที่จะวางแผนจัดกิจกรรม ให้ความสนใจนักเรียนพิเศษโดยเฉพาะ และติดตามแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดทั้งครูผู้สอนแต่ละคน ไม่ได้จบการศึกษา ด้านการศึกษาพิเศษมาโดยเฉพาะแม้จะได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษมาบ้าง แต่คงทำได้ไม่เต็มที่นัก ทำให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. สถานศึกษาและครูผู้สอนไม่มีความชัดเจน/ไม่มั่นใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูขาดแรงจูงใจที่จะสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพราะไม่ได้รับสวัสดิการใด ๆ ที่พิเศษกว่าครูที่ไม่ได้สอน

4. ผู้บริหารและครูผู้สอนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร จากผู้บริหาร ครู และเพื่อน ๆ ปล่อยให้เป็นการของผู้ปกครอง

5. ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด/เขตพื้นที่การศึกษาควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง และควรจัดสวัสดิการเพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ครูที่รับผิดชอบอย่างหลากหลาย

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

ภาพที่ 4-1 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ได้จากการเก็บข้อมูล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 163 คน มีลักษณะดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	31	19.0
หญิง	132	81.0
รวม	163	100.0

จากตารางที่ 4-1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 81 และเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 19

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-29 ปี	8	4.9
30-39 ปี	62	38.0
40-49 ปี	65	39.9
50 ปีขึ้นไป	28	17.2
รวม	163	100.0

จากตารางที่ 4-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 40-49 ปี รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30-39 ปี อายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป และน้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 20-29 ปี

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8	4.9
รับจ้าง/พนักงานบริษัท	84	51.5
เกษตรกร	11	6.7
อื่น ๆ	60	36.8
รวม	163	100.0

จากตารางที่ 4-3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัท รองลงมา คือ อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว/แม่บ้าน อาชีพเกษตรกร และน้อยที่สุดคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	110	67.5
ปริญญาตรี	41	25.2
ปริญญาโท	3	1.8
อื่น ๆ	9	5.5
รวม	163	100.0

จากตารางที่ 4-4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรีและอื่น ๆ (ไม่ได้รับการศึกษา) และน้อยที่สุด คือระดับปริญญาโท

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	78	47.9
10,001-20,000 บาท	60	36.8
มากกว่า 20,000 บาท	13	8.0
อื่น ๆ	12	7.4
รวม	163	100.0

จากตารางที่ 4-5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รองลงมาคือ 10,001 – 20,000 บาท รายได้มากกว่า 20,000 บาท และน้อยที่สุดคือ มีรายได้อื่น ๆ ได้แก่ ไม่มีรายได้/มีรายได้ไม่แน่นอน

ตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ และอันดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความสำคัญของการได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ

แหล่งที่มา	จำนวน (คน)	จำนวนที่เลือก	ร้อยละ	อันดับ
ครูประจำชั้นของบุตร	163	115	70.6	1
การจัดอบรมทางโรงเรียน	163	101	62.0	2
อินเทอร์เน็ต	163	61	37.4	3
รายการทีวี/วิทยุ	163	53	32.5	4
หนังสือ	163	78	47.9	5
เพื่อน	163	65	39.9	6

จากตารางที่ 4-6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของการได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษสื่อที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษอันดับแรก คือ ครูประจำชั้นของบุตร รองลงมาคือ การจัดอบรมทางโรงเรียน อินเทอร์เน็ต รายการทีวี/วิทยุ หนังสือ และน้อยที่สุด คือ เพื่อน

ส่วนที่ 3 รูปแบบการจัดการบริการสังคมด้านการศึกษาของเด็กพิเศษ

รูปแบบการจัดการบริการสังคมด้านการศึกษาของเด็กพิเศษมี 6 ด้าน คือด้านการคัดแยกเด็ก ด้านการจัดการเรียนร่วม ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนร่วม ด้านการจัดอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านการคัดแยกเด็ก

ด้านการคัดแยกเด็ก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	แปลความ
โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ	163	4.36	0.55	12.61	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษทั้งในและนอกห้องเรียน	163	4.41	0.66	14.97	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการปรับพฤติกรรมและจัดบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่พึงประสงค์	163	4.46	0.55	12.33	มากที่สุด
โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ	163	4.38	0.60	13.70	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษทั้งในและนอกห้องเรียน	163	4.37	0.76	17.39	มากที่สุด
รวม	163	4.40	0.50	11.36	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ด้านการคัดแยกเด็ก มีคะแนนรวมของความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนครูผู้สอนมีการปรับพฤติกรรมและจัดบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษทั้งใน

และนอกห้องเรียน และให้คะแนนโรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านการคัดแยกเด็กแสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วม

ด้านการจัดการเรียนร่วม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	แปลความ
ครูผู้สอนจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กพิเศษที่ละขั้นตอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	163	4.47	0.58	12.98	มากที่สุด
ครูผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กพิเศษและเด็กปกติเข้าใจ และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน	163	4.57	0.54	11.82	มากที่สุด
ครูผู้สอนให้ความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่เด็กพิเศษอย่างถูกต้อง และเหมาะสม	163	4.66	0.53	11.37	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการส่งเสริมให้เด็กพิเศษรู้จักช่วยเหลือตนเองอย่างเหมาะสม	163	4.52	0.55	12.17	มากที่สุด
ครูผู้สอนไม่เปรียบเทียบเด็กพิเศษกับเด็กปกติ	163	4.46	0.66	14.80	มากที่สุด
รวม	163	4.54	0.51	11.23	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ด้านการจัดการเรียนร่วม มีคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนครูผู้สอนให้ความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่เด็กพิเศษอย่าง

ถูกต้อง และเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กพิเศษและเด็กปกติเข้าใจ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันครูผู้สอนมีการส่งเสริมให้เด็กพิเศษรู้จักช่วยเหลือตนเองอย่างเหมาะสม ครูผู้สอนจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กพิเศษที่ละขั้นตอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และให้คะแนนครูผู้สอนไม่เปรียบเทียบเด็กพิเศษกับเด็กปกติน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วม แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนร่วม

ด้านการวัดและการประเมินผล การเรียนร่วม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย (%)	แปลความ
โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ	163	4.38	0.57	12.79	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษทั้งในและนอกห้องเรียน	163	4.41	0.58	12.93	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการปรับพฤติกรรมและจัดบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่พึงประสงค์	163	4.35	0.63	14.48	มากที่สุด
โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ	163	4.40	0.65	14.77	มากที่สุด
ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรม	163	4.45	0.63	14.16	มากที่สุด
รวม	163	4.40	0.53	12.05	

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนร่วมมีคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับ

เด็กปกติในสถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษทั้งในและนอกห้องเรียน โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ โรงเรียนและครูผู้สอนมีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ และได้คะแนนครูผู้สอนมีการปรับพฤติกรรมและจัดบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนร่วม แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านการจัดอาคาร สถานที่

ด้านการจัดอาคาร สถานที่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	แปลความ
โรงเรียนมีสภาพอาคารและสถานที่เหมาะสมกับการเรียนของเด็กพิเศษ	163	4.34	0.69	15.58	มากที่สุด
โรงเรียนมีการจัดห้องเรียนให้มีเสียงรบกวนน้อยที่สุด	163	4.30	0.84	19.53	มากที่สุด
โรงเรียนจัดให้มีห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กพิเศษ	163	4.40	0.62	14.09	มากที่สุด
โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ	163	4.32	0.85	17.36	มากที่สุด
โรงเรียนจัดให้มีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกันของเด็กปกติและเด็กพิเศษ	163	4.29	0.69	16.08	มากที่สุด
รวม	163	4.35	0.59	13.56	

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ด้านการจัดอาคารสถานที่ที่มีคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติใน

สถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนโรงเรียนจัดให้มีห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กพิเศษมากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนมีสภาพอาคารและสถานที่เหมาะสมกับการเรียนของเด็กพิเศษโรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษโรงเรียนมีการจัดห้องเรียนให้มีเสียงรบกวนน้อยที่สุดและให้คะแนนโรงเรียนจัดให้มีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกันของเด็กปกติและเด็กพิเศษน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านการจัดอาคาร สถานที่ แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	แปลความ
ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ	163	4.60	0.51	11.09	มากที่สุด
ผู้บริหารให้การสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ	163	4.56	0.51	11.18	มากที่สุด
ครูในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติพัฒนาการของเด็กพิเศษ	163	4.52	0.70	15.49	มากที่สุด
ครูผู้สอนได้รับการฝึกให้มีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ	163	4.45	0.61	13.38	มากที่สุด
ครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียน ยอมรับ และให้ความช่วยเหลือเด็กพิเศษ	163	4.28	0.70	15.73	มากที่สุด
รวม	163	4.53	0.52	11.45	

จากตารางที่ 4-11 พบว่าด้านบุคลากรมีคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา โดยกลุ่ม

ตัวอย่างให้คะแนนผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วมของเด็กพิเศษมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ครูในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติพัฒนาการของเด็กพิเศษ ครูผู้สอนได้รับการฝึกให้มีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ และให้คะแนนครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียน ยอมรับ และให้ความช่วยเหลือเด็กพิเศษน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านบุคลากร แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง

ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	แปลความ
ผู้ปกครองเด็กพิเศษให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน	163	4.28	0.80	18.69	มากที่สุด
ผู้ปกครองเด็กพิเศษให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก	163	4.33	0.73	16.85	มากที่สุด
ผู้ปกครองเด็กพิเศษมีความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกต้องเหมาะสม	163	4.18	0.83	20.33	มาก
ผู้ปกครองเด็กปกติมีความเข้าใจและยอมรับการเรียนร่วมของบุตรกับเด็กพิเศษ	163	4.09	0.71	17.36	มาก
ผู้ปกครองเด็กปกติมีความเข้าใจในสิทธิทางการศึกษาที่เด็กพิเศษได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ	163	4.24	0.75	17.69	มากที่สุด
รวม	163	4.22	0.60	14.22	

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองมีคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนผู้ปกครองเด็กพิเศษให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก ผู้ปกครองเด็กพิเศษให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปกติมีความเข้าใจในสิทธิทางการศึกษาที่เด็กพิเศษได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ ผู้ปกครองเด็กพิเศษมีความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกต้องเหมาะสม และให้คะแนนผู้ปกครองเด็กปกติมีความเข้าใจและยอมรับการเรียนรู้ร่วมของบุตรกับเด็กพิเศษน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาโดยรวม

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(%)	ค่าความเบ้	ค่าความโด่ง
ด้านการคัดแยกเด็ก	163	4.40	0.50	11.36	-.18	-.97
ด้านการจัดการเรียนร่วม	163	4.54	0.51	11.23	-.79	-.06
ด้านการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม	163	4.40	0.53	12.05	-.20	-1.04
ด้านอาคาร สถานที่	163	4.35	0.59	13.56	.40	-.90
ด้านบุคลากร	163	4.54	0.52	11.45	.75	-.61
ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง	163	4.22	0.60	14.22	.19	-.90
รวม	163	4.41	0.41	9.30	-.15	-.83

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาโดยรวม ซึ่งมีคะแนนความ

คิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนร่วมและด้านบุคลากรมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกเด็กด้านการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม ด้านอาคารสถานที่และมีคะแนนด้านความร่วมมือของผู้ปกครองน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาโดยรวม แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมมีความแตกต่างกันน้อย และคะแนนรายข้อมีความแตกต่างกันน้อยเช่นกัน และจากการตรวจสอบการกระจายของข้อมูลพบว่า คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษามีการกระจายเบ้ซ้ายและโด่งต่ำ แต่ยังอยู่ในเกณฑ์ของการกระจายใกล้เคียงปกติ เพราะมีค่าความเบ้และความโด่งต่ำกว่า ± 1

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญในภาพรวมของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และแหล่งข่าวสาร/ความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญในภาพรวมของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (%)
<u>เพศ</u>				
ชาย	31	4.49	0.42	9.35
หญิง	132	4.39	0.41	9.34

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (%)
<u>อายุ</u>				
20-29 ปี	8	4.21	0.25	5.94
30-39 ปี	62	4.35	0.40	9.20
40-49 ปี	65	4.43	0.45	10.16
50 ปีขึ้นไป	28	4.54	0.35	7.71
<u>อาชีพ</u>				
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	8	4.63	0.46	9.94
รับจ้าง/พนักงาน บริษัท	84	4.42	0.46	10.41
เกษตรกร	11	4.22	0.35	8.29
อื่น ๆ	60	4.40	0.32	7.27
<u>ระดับการศึกษา</u>				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	110	4.41	0.38	8.62
ปริญญาตรี	41	4.45	0.50	11.24
ปริญญาโท	3	4.73	0.01	0.21
อื่น ๆ	9	4.09	0.16	3.91
<u>รายได้ต่อเดือน</u>				
ต่ำกว่า 10,000 บาท	78	3.03	5.00	4.39
10,001-20,000 บาท	60	3.83	5.00	4.45
มากกว่า 20,000 บาท	13	4.03	4.57	4.54
อื่น ๆ	12	3.83	5.00	4.18

จากตารางที่ 4-14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษามากกว่าเพศหญิง และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงให้เห็นว่า คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษมีความแตกต่างกันน้อยทั้งสองกลุ่มเพศ ผู้ปกครองที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษามากที่สุด และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงให้เห็น

เห็นว่า คณะแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษ มีความแตกต่างกันน้อยในทุกกลุ่มอายุ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติ ในสถานศึกษามากที่สุด และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย แสดงให้เห็นว่า คณะแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันน้อยในทุกกลุ่มอาชีพ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษามากที่สุด และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงให้เห็นว่า คณะแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันน้อยในทุกกลุ่มการศึกษา และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท มีคะแนนคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษามากที่สุด และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงให้เห็นว่า คณะแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันน้อยในทุกกลุ่มรายได้

ส่วนที่ 5 การจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษาวิเคราะห์ตามแนวคิดทางการจัดการ และรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษจากผลการศึกษา

การจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษาวิเคราะห์ตามแนวคิดทางการจัดการ

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียน ตามวิธีการและอัตราการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถ บุคลิกภาพ และความสนใจของเด็กเป็นรายบุคคล โดยได้พิจารณาการจัดการเรียนร่วมเป็นกระบวนการสำคัญในการส่งเสริม และพัฒนาทักษะทางสังคมและการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ เพื่อให้มีโอกาสดำเนินงานตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนผสมผสานกันหลายวิธี ได้แก่ การจัดกลุ่มให้นักเรียนที่มีลักษณะปัญหาทางการเรียนรู้แตกต่างกันมีโอกาสเรียนร่วมกันในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือ และส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การจัดให้มีการร่วมกิจกรรมทางสังคมในโรงเรียน เรียนร่วมทางวิชาการและวิชาชีพในชั้นเรียนปกติ เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม ตั้งแต่ระดับเตรียมความพร้อม ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ต่อเนื่องตามระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นไปตามแผนการศึกษารายบุคคล มีการจัดเตรียมการส่งต่อนักเรียนในด้านวิชาชีพตามความสนใจหรือระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และเมื่อนำมาวิเคราะห์ตามแนวคิดทางการจัดการ พบว่า การจัดบริการด้าน

การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของโรงเรียนนั้นเป็นไปตาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการ 4M's ซึ่งเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ซึ่งได้แก่

1. คน (Man) ในงานวิจัยหมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่พร้อมจะให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพกับเด็กพิเศษ ซึ่งจะพบว่าทางโรงเรียนได้มีการจัดสรรครูผู้สอนเฉพาะทางไว้ดูแลเด็กพิเศษกลุ่มนี้ รวมทั้งมีการจัดอบรมหรือส่งครูผู้สอนไปอบรมเฉพาะทางเพื่อเป็นการเพิ่มความรู้และพร้อมสำหรับการดูแลเด็กพิเศษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. เงิน (Money) ในที่นี้หมายถึง งบประมาณในการจัดการทั้งระบบของการจัดการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าทางโรงเรียนสามารถหา เงินสนับสนุนได้หลายทางด้วย ไม่ว่าจะเป็นจาก กระทรวงศึกษาธิการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น มูลนิธิ หรือ ภาคเอกชน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนที่จะสามารถหาเงินสนับสนุนได้มากน้อยเพียงใด

3. เครื่องจักร (Machine) ในที่นี้หมายถึง หลักสูตรสื่อการเรียนการสอนตลอดจนการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ ซึ่งทางโรงเรียนต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. การจัดการ (Management) หมายถึง การที่โรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษโดยเฉพาะ โดยจัดการตั้งแต่การคัดแยกเด็กหากมีพฤติกรรมที่เข้าข่ายเป็นเด็กพิเศษ ตลอดจนมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

นอกจากปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้แล้ว เมื่อนำมาวิเคราะห์ตามแนวคิด POSDCORB ของ ลูเธอร์ กุลลิค และ ลินดัล เออร์วิค (Luther Gulick and Lyndal Urwick) จะพบว่า การจัดบริการด้านการศึกษสำหรับเด็กพิเศษเป็นไปตามหลักแนวคิด ดังนี้

1. วางแผน (Planning) หมายถึง ทางโรงเรียนมีการวางแผนในการจัดระบบในการดูแลเด็กพิเศษ โดย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ตามโครงสร้างซีท (SEAT) ซึ่งเป็นคู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ครอบคลุมการวางแผนงานตั้งแต่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการคัดแยกเด็ก ด้านการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม ด้านบุคคล ด้านการจัดการเรียนร่วม และความร่วมมือของผู้ปกครอง

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ทางโรงเรียนได้มีการกำหนดภารกิจของโรงเรียนด้านการจัดการเรียนร่วมของเด็กอย่างชัดเจน และมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน้าที่ของผู้ปกครองของเด็กพิเศษที่จะสามารถให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างไรได้บ้าง

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง ทางโรงเรียนได้มีการจัดสรรครูพิเศษ และพี่เลี้ยง สำหรับดูแลเด็กพิเศษโดยเฉพาะ ตลอดจนมีการส่งครูผู้สอนไปฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านการดูแลเด็กพิเศษ

4. การสั่งการ (Directing) หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีนโยบายและให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ โดยมีการสั่งการและแบ่งสายงาน อย่างเหมาะสมชัดเจน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานระหว่างกันของ ผู้บริหาร ครูผู้สอน พี่เลี้ยง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครอง ในการดูแลเด็กพิเศษให้เป็นไปอย่างสะดวก และมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กพิเศษ

6. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Reporting) หมายถึง การที่ครูผู้สอนรายงานผลการปฏิบัติงานตามแบบการวัดและประเมินผลต่อผู้บริหาร และผู้ปกครองให้ทราบความก้าวหน้าพัฒนาการของเด็กพิเศษอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

7. การบริหารงบประมาณ (Budgeting) คือ ทางโรงเรียนได้มีการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับอย่างเหมาะสม ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงอาคารสถานที่ การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน การอบรมบุคลากร ส่งเสริมกิจกรรมให้แก่เด็กพิเศษ เป็นต้น และหากนำการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษมาวิเคราะห์ตามแนวคิดวงจรเดมมิง (Deming cycle หรือ P D C A) แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นไปตามหลักแนวคิด คือ

1. การวางแผน (Plan) หมายถึง ทางโรงเรียนได้มีการวางแผนการจัดระบบการศึกษาของเด็กพิเศษตามโครงสร้างชีวิต (SEAT) ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

2. การทำ (Do) หมายถึง โรงเรียนได้มีการดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนการวางแผนในทุกขั้นตอน

3. การตรวจสอบ (Check) หมายถึง โรงเรียนได้มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

4. การแก้ไข (Act) หรือ การลงมือ (Corrective action) หมายถึง หลังจากที่ได้ผลการประเมินแล้วหากมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็จะดำเนินการแก้ไขตามที่จำเป็น และสรุปเป็นบทเรียนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานต่อไป

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษา วิเคราะห์ตามแนวคิดทางการจัดการ พบว่าการจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษเป็นไปตามหลักแนวคิดทุกประการอย่างที่ได้กล่าวมา ตั้งแต่ปัจจัยของการบริหารจัดการ หลักการจัดการ ตลอดจนกระบวนการในการจัดการ แต่ทั้งนี้การบริหารจัดการจะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้บริหารที่จะสามารถนำหลักการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนอย่างไร

รูปแบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษจากผลการศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเด็กปกติกับเด็กพิเศษในสถานศึกษาที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดโครงสร้างซีท (SEAT) รวมกับแนวคิดด้านการจัดการ ผู้วิจัยแบ่งแนวทางในการจัดการไว้ 8 ประเด็น คือ

1. การบริหารจัดการ

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีนโยบายในด้านการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษที่ชัดเจน และเหมาะสม

1.2 โรงเรียนควรมีระบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษชัดเจน เหมาะสม สามารถตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.3 โรงเรียนควรให้การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ตามศักยภาพของเด็กพิเศษ เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ

2. บุคลากร

2.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนจากบุคคลหลายกลุ่มที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายในรูปแบบการจัดการศึกษา

2.2 สพฐ. มีการสร้างเกณฑ์มาตรฐานของบุคลากรเกี่ยวกับเด็กพิเศษมีการอบรมความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กพิเศษ จัดเสนอผลงานเกี่ยวกับเด็กพิเศษในกิจกรรม ๆ ในแต่ละปีการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงศักยภาพของเด็กพิเศษ

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ อีกทั้งส่งเสริมให้บุคลากรในส่วนต่าง ๆ ที่ไม่ได้ดูแลเด็กพิเศษโดยตรงได้มีการอบรมพื้นฐานในการดูแลเด็กพิเศษเป็นการภายใน (ทางโรงเรียนจัดอบรมขึ้นเอง) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ มีการประสานงานกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูประจำชั้น ตลอดจนบุคลากรและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนจึงส่งผลให้เด็กพิเศษมีพัฒนาการเกี่ยวกับการศึกษาอย่างดีและต่อเนื่อง

3. งบประมาณ

3.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณในด้านการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษอย่างเหมาะสม

3.2 โรงเรียนควรมีการจัดหางบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๆ มาสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วมและเพื่อจัดสรรทุนการศึกษาของเด็กพิเศษ

3.3 โรงเรียนควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม เกี่ยวกับอาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน การอบรมของบุคคลกร การเพิ่มเงินเดือนบุคคลกรเพื่อเป็นขวัญกำลังใจหรือแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และการส่งเสริมกิจกรรมพิเศษให้กับเด็กพิเศษ

4. การคัดแยกเด็ก

4.1 การรับนักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียน

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนภายในโรงเรียนที่มีความบกพร่องหรือผิดปกติตั้งแต่ระยะแรกก่อนเข้าเรียน โดยผู้ปกครองได้สมัครให้ลูกเข้าเรียนในโรงเรียน

กลุ่มที่ 2 เปิดรับโดยตรงจากผู้สนใจภายนอก เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน ปัญหาการปรับตัวด้านอารมณ์ สังคม และการสื่อสาร หรือตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยต้องเป็นผู้ที่มีพัฒนาการและความพร้อมเบี่ยงเบนจากเกณฑ์ปกติและการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ปกครองแสดงความจำนงเพื่อสมัครให้ลูกเข้าเรียนในโรงเรียน

แนวทางของการเปิดรับนักเรียนนี้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงภายในโรงเรียน ซึ่งมีนักเรียนที่มีความบกพร่องหลากหลายไม่ระบุประเภทใดประเภทหนึ่งเฉพาะ แต่พิจารณาจากประโยชน์และความเหมาะสมที่นักเรียนจะได้รับจากการช่วยเหลือตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน

4.2 การคัดแยกนักเรียนและประเมินความต้องการช่วยเหลือ

4.2.1 การคัดแยกเด็กนักเรียนด้วยการสังเกตจากครูผู้สอนว่า มีความแตกต่างจากนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียน หลังจากนั้นครูการศึกษาพิเศษจะดำเนินการติดตามผลเป็นรายกรณีตามความเหมาะสม กรณีที่นักเรียนมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ จะมีการส่งต่อมายังห้องเรียนการศึกษาพิเศษเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและประเมินหาวิธีการช่วยเหลือ เมื่อครูการศึกษาพิเศษได้รับรายชื่อนักเรียนที่มีความเสี่ยง และผลรายงานจากการประชุมอาจารย์ที่เกี่ยวข้องของนักเรียนที่มีความเสี่ยงว่า มีความจำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาพิเศษ

4.2.2 การคัดแยกเด็กโดยใช้แบบคัดกรองของกฎกระทรวงในรูปแบบต่าง ๆ พิจารณาตามความเหมาะสมของเด็ก

4.3 การกำหนดแนวทางและรูปแบบการประเมินความช่วยเหลือของนักเรียนร่วมกับผู้ปกครอง และครูผู้สอนที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาแล้ว หากนักเรียนไม่สามารถควบคุมตนเองหรือเรียนในชั้นเรียนได้จริง ๆ สืบเนื่องจากการขาดความพร้อมในหลายด้าน อาจจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือโดย 1. จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้เข้าเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษระยะหนึ่ง 2. จัดเรียนร่วมบางเวลาตามความเหมาะสมหรืออาจจัดโครงการอื่น ๆ เสริม ทั้งนี้การ

ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและควรมีการประเมิน ทบทวน เป็นระยะ สำหรับการตัดสินใจ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดแผนการศึกษา เฉพาะบุคคล ให้อย่างเหมาะสม

5. การจัดการเรียนร่วม

การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการจัดการเรียน การสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความจำเป็นและความต้องการในด้านการศึกษาแก่เด็ก พิเศษแต่ละคน โดยแนวทางการจัดแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีความแตกต่างกันตามระดับ ความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้และตามจุดมุ่งหมายของแผน

5.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของศูนย์การศึกษาพิเศษ มีแนวทางการจัดหลาย ลักษณะตามความเหมาะสม ได้แก่ การจัดการเรียนเฉพาะบุคคล การเรียนเฉพาะกลุ่มนักเรียนใน ศูนย์การศึกษาพิเศษ และการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

5.1.1 การเรียนเฉพาะบุคคล เป็นการเรียนการสอนโดยจัดเนื้อหา บทเรียน กิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสามารถ และอัตราการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นเพื่อฝึกทักษะที่ จำเป็นและกระตุ้นพัฒนาการทุกด้านตามระดับความพร้อม ศักยภาพของผู้เรียนเพื่อปรับ พัฒนาการในด้านการเรียน การปรับตัว สร้างแรงจูงใจในการเรียน ฯลฯ เพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จ สามารถทำงานตามที่มอบหมายได้ด้วยตนเอง และมีความมั่นใจมากขึ้น

5.1.2 การเรียนเฉพาะกลุ่มในศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อฝึกฝนทักษะและเตรียมความ พร้อมในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม วิชาพิเศษ ทักษะที่จำเป็นใน ชีวิตประจำวัน กฎ ระเบียบและข้อตกลงต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อมในการเข้าสู่ชั้นเรียนใน ระบบปกติได้อย่างเหมาะสมต่อไป

5.1.3 การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เป็นการพิจารณาจัดรายวิชา เนื้อหา ชั้นเรียนที่ เหมาะสมแก่เด็กพิเศษ ตามจุดมุ่งหมายของเด็กพิเศษแต่ละคน เพื่อกระตุ้นพัฒนาการด้านการเรียนรู้ และการปรับตัวด้านอารมณ์ และสังคมในสิ่งแวดล้อมปกติเพื่อให้สามารถเรียนรู้และปรับตัวใน สังคมปกติได้ดียิ่งขึ้น

การจัดโปรแกรมการศึกษาให้มีความเหมาะสมความพร้อม มีความยืดหยุ่น และ เหมาะสมกับลักษณะความต้องการพิเศษ กำหนดสัดส่วนเนื้อหา อัตราการเรียนรู้และเวลาให้ เหมาะสมกับผู้เรียน มีการจัดลำดับขั้นตอนและความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้การจัด หรือปรับเนื้อหาสำหรับการเรียน ได้พิจารณาระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ โดยคำนึง ในด้านความแตกต่างของพัฒนาการและความแตกต่างภายในตัวของเด็กพิเศษเองด้วย

แนวทางการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็ก พิเศษ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาลักษณะของผู้เรียนเพื่อจะได้เข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ ลักษณะทาง จิตวิทยา จุดเด่น ข้อบกพร่อง เพื่อวางแผนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถ ตามรูปแบบ การเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง ลักษณะที่บกพร่องและสนับสนุนส่งเสริม ความสามารถที่ปรากฏในตัวของผู้เรียน จัดหาสื่อ อุปกรณ์เฉพาะที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม และความพร้อมในการเรียน ให้การเสริมแรง สร้าง แรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่พึงประสงค์

5.2 ข้อควรพิจารณาในด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน คือ 1. ระบุพฤติกรรม หรือปัญหาการเรียนที่ต้องการปรับ 2. เทคนิควิธีที่ใช้ ควรเลือกเทคนิควิธีที่เหมาะสมกับลักษณะ ของนักเรียน เป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างทางบ้านและโรงเรียน ให้การเสริมแรง และรางวัล ตาม ความเหมาะสม 3. ผลที่เกิดขึ้น ควรมีการคาดการณ์ เหตุการณ์หรือสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นหลังการใช้ กรณี ผลไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง เพื่อหาวิธีการแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนวิธีการ ทั้งนี้แนวทางการเสริมแรง หรือการลงโทษ ควรอยู่บนหลักการและข้อตกลงที่ชัดเจน เหมาะสมกับพฤติกรรมเป้าหมาย และ ต้องมีความหมายสำหรับเด็ก

แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และฝึกฝนพฤติกรรมที่คาดหวัง ควรมีความชัดเจนเป็น รูปธรรม คงเส้นคงวา มิฉะนั้นเด็กจะเกิดความไม่เข้าใจ มีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทันทีที่พบเห็นและให้ปฏิบัติทันที โดยจัดการสอน สาธิต แสดงตัวอย่างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือแนะนำสิ่งที่ดีควรปฏิบัติ

6. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม

การประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญต่อการสอน และจัดปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับ ความสามารถและความต้องการของเด็กพิเศษ โดยอาจใช้วิธีการแตกต่างกันในการประเมินผล เพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนตามเกณฑ์การปฏิบัติได้โดยอิงหลักสูตรที่ได้เรียนจริง แนว ทางการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของศูนย์การศึกษาพิเศษ พิจารณาตามรูปแบบการจัด การศึกษาและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กพิเศษ โดยคำนึงถึง ความพร้อม การกระตุ้น พัฒนาการ และการให้โอกาสเพื่อให้เด็กพิเศษทุกคนสามารถเรียนรู้และปรับตัวในสังคมได้อย่าง เต็มศักยภาพ โดยเด็กพิเศษอาจมีรูปแบบการศึกษาหลายรูปแบบตลอดช่วงระยะ เวลาของการเรียน ในโรงเรียนเนื่องจากอยู่ในช่วงระยะของการปรับพัฒนาการ ดังนั้นแนวทางการประเมินผล จึงมี ความแตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายของการเรียนในแต่ละปี

6.1 แนวทางการประเมินผลตามลักษณะการจัดการเรียนการสอน

6.1.1 การประเมินผลสำหรับการเรียนเฉพาะบุคคล การประเมินผล เป็นการทดสอบขณะเรียนเป็นระยะตามเนื้อหาที่เรียน จุดมุ่งหมายเพื่อนำผลมาปรับปรุงและจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การปฏิบัติ แบบฝึกหัด ผลงานนักเรียน รายงานจากผู้ปกครอง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามสภาพจริง สำหรับการจัดโปรแกรมการเรียนในภาคการศึกษาต่อไปให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กแต่ละคน

6.1.2 การประเมินผลการเรียนเฉพาะกลุ่ม โดยจัดการเรียนการสอนเนื้อหาบทเรียนเฉพาะวิชาพิเศษ เช่น ดนตรี ศิลปะ งานประดิษฐ์ เป็นต้น เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนวิชาเฉพาะเป็นผู้ประเมินเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่ได้เรียน

6.1.3 การประเมินผลการเรียนรู้ร่วม ในการจัดการเรียนร่วมมีจุดประสงค์ การเรียนสำหรับเด็กพิเศษแตกต่างกันตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยการเรียนรู้ร่วม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เรียนร่วมบางเวลา และเรียนร่วมเต็มเวลา จุดมุ่งหมายหลัก เพื่อพัฒนาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทางสังคมของเด็กพิเศษ เพื่อจะเรียนรู้รูปแบบที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโดยมีแนวทางการประเมินผลดังนี้

6.1.3.1 นักเรียนเรียนร่วมเต็มเวลา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการประเมินด้วยแบบทดสอบและการปฏิบัติเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป แต่มีวิธีการทดสอบให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษแต่ละคน โดยมีความแตกต่างตามความจำเป็นและความเหมาะสมของลักษณะวิชาที่เรียน เพื่อให้สามารถวัดความรู้ได้มากที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประเมินผลเลื่อนชั้นตามระดับชั้นที่เรียน

6.1.3.2 นักเรียนเรียนร่วมบางเวลา การจัดการสอบขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของเด็กแต่ละคน โดยการทดสอบอาจจัดเฉพาะภาคปฏิบัติตามดุลยพินิจของผู้สอน ในด้านเนื้อหาทฤษฎีครูผู้สอนในชั้นเรียนปกติและครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือร่วมกันในการจัดการทดสอบ โดยอาจมีการจัดทำแบบทดสอบเฉพาะขึ้น เพื่อวัดผลการเรียนตามความสามารถและให้เด็กพิเศษได้มีประสบการณ์และกิจกรรมร่วมกับนักเรียนทั่วไป การประเมินผลพิจารณาจากพัฒนาการ โดยอาจจัดเก็บเป็นรายวิชาสะสมตามระดับชั้นเรียน

การประเมินผลทั้งสองประเภท เน้นการพิจารณาจากพัฒนาการ และความก้าวหน้า ด้านพฤติกรรม การปรับตัว และพฤติกรรมในการเรียน เปรียบเทียบก่อนเข้าเรียนและหลังเรียน

7. ความร่วมมือของผู้ปกครอง

รูปแบบการจัดการเรียนร่วมนั้น ผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กพิเศษในการศึกษาเรียนรู้ ได้แก่

7.1 มีการจัดการประชุมเครือข่ายผู้ปกครองของเด็กปกติและเด็กพิเศษร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กพิเศษ และอาศัยหลักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ต่างคนต่างเห็น มีการช่วยเหลือกันและกันทั้งกลุ่มผู้ปกครองเด็กปกติ กลุ่มผู้ปกครองเด็กพิเศษ และบุคลากรทางโรงเรียน

7.2 โรงเรียนมีการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับกลุ่มผู้ปกครอง โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มีส่วนร่วมกันในทุก ๆ ส่วนไม่ว่าจะเป็นในเด็ก ผู้ปกครอง และโรงเรียน

7.3 จัดให้มีสมุดบันทึกพฤติกรรม เพื่อให้ผู้ปกครองได้เขียนบันทึกพฤติกรรมของเด็กพิเศษที่เกิดขึ้นที่บ้าน ทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ อาจจะเป็นรายวัน รายสัปดาห์ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข หรือ วิธีการปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล

7.4 มีการจัดโครงการเยี่ยมบ้านของเด็กพิเศษ เพื่อจะได้เห็นถึงสภาพการดำเนินชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นจริง ที่อาจจะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก จะได้มีการนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขกันต่อไป

7.5 มีการจัดสนทนากลุ่มสำหรับผู้ปกครองของเด็กพิเศษ โดยเฉพาะ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเป็นเวทีของผู้ปกครองในการแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งปัญหาที่พบกับเด็กตลอดแนวทางในการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ทั้งยังเป็นพื้นที่ให้กำลังใจซึ่งกันและกันสำหรับผู้ปกครองที่พบเจอปัญหาเดียวกันอีกด้วย

8. อาคารสถานที่

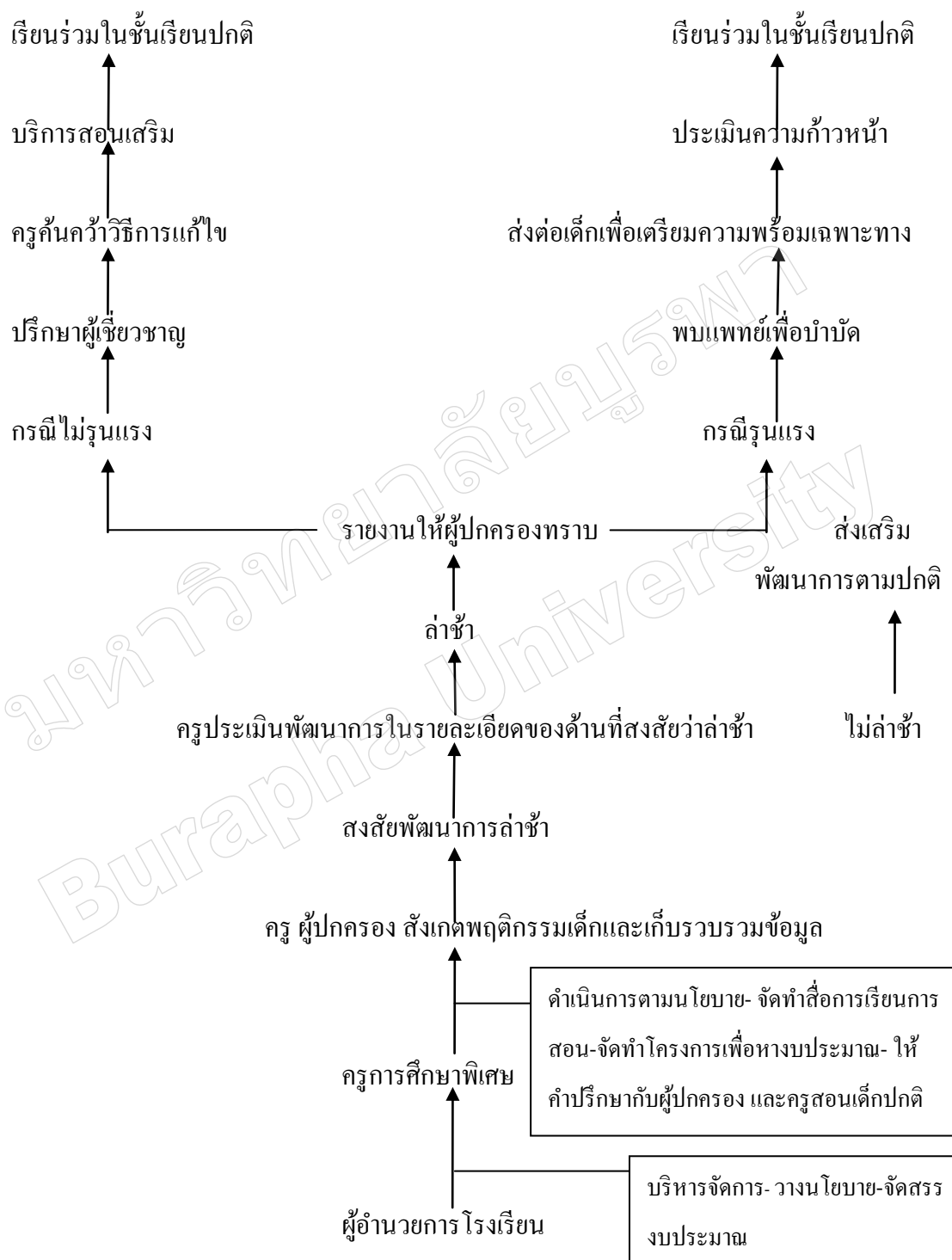
8.1 การเตรียมด้านสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ควรมีการเตรียมโดยยึดหลักความปลอดภัยให้แก่เด็กพิเศษ

8.2 จัดสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยในการเรียนการสอน สภาพโรงเรียนเหมาะสมเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน บรรยากาศห้องเรียนให้ลดข้อจำกัดของผู้เรียน โดยมีมุมต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม มีแหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน

8.3 จัดให้มีศูนย์บริการด้านการศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ในการจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนของเด็กพิเศษ เพื่อนำไปช่วยเหลือ ส่งเสริมเด็กพิเศษในชั้นเรียน เป็นสถานที่ในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอนของเด็กพิเศษ อีกทั้งยังมีการบริการสื่อกับชุมชนอีกด้วย

8.4 จัดให้มีห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเป็นสถานที่ในการเรียนรู้เพิ่มเติม

รูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ได้จากผลการศึกษา

ภาพที่ 4-2 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ได้จากผลการศึกษา

ส่วนที่ 6 ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

การวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่มขึ้นโดยการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านการดูแลเด็กพิเศษ จำนวน 10 คน ซึ่งได้แก่ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ศึกษานิเทศก์จาก สพป. ชลบุรี เขต 2 ผู้ปกครองของเด็กพิเศษ บุคคลทั่วไป เป็นต้น ได้มาพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อรูปแบบการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กพิเศษและผู้ปกครองได้อย่างเต็มศักยภาพ

จากการสนทนากลุ่มพบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้งหมดเห็นด้วยกับรูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ได้จากผลการศึกษาของผู้วิจัย ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการคัดแยกเด็ก ด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนร่วม ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนร่วม และด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง ซึ่งผู้เข้าร่วมสนทนาได้มีข้อเสนอแนะในส่วนที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย ได้แก่ การเพิ่มข้อเสนอแนะในด้านการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง คือ เห็นควรจะต้องมีการประชุมหรือจัดสนทนากลุ่มสำหรับผู้ปกครองของเด็กพิเศษ โดยเฉพาะเพื่อเป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเป็นการกำลังใจซึ่งกันและกันสำหรับผู้ปกครองที่พบกับปัญหาเช่นเดียวกัน การปรับเปลี่ยนคำเรียกที่ใช้เฉพาะ เช่น แผนการศึกษารายบุคคล (IEP) แทนโปรแกรมรายบุคคล ครูการศึกษาพิเศษแทนครูเฉพาะด้าน โรงเรียนแทนศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นต้น ซึ่งทางผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำในส่วนของเนื้อหาในข้างต้นแล้ว

ดังนั้นในการจัดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ทางผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยมีแนวทางจากการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนต้นแบบเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบ การสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองในประเด็นความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนของเด็กพิเศษในโรงเรียนซึ่งผลคะแนนส่วนมากออกมาในแนวทางเดียวกัน คือ ต้องการเห็นรูปแบบการจัดการเรียนร่วมทั้ง 6 ด้าน มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีการผลักดันให้เกิดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษในทุกโรงเรียน และผลจากการทำสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด คือ ต้องการเห็นรูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ดี มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหมาะสมกับตัวผู้เรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้วิจัยเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถกระตุ้นระบบการศึกษาของเด็กพิเศษให้เข้าถึงและครอบคลุมในทุกโรงเรียนได้